

[J. S. Foget.]

Udtalelserne før med, at man med Rette har betegnet den Lovgivning, som Regeringen paa det valutamæssige Omraade har gennemført over for Landbruget, som regulært Valutarov, og jeg betænker mig ikke et Øjeblik paa at paastaa, at man derigenem ved Lov har frataget Landbruget dets Indtægter, ved Lov har nedsat Landbrugets Indtægter, med det Resultat, at Landbruget i Dag staar med gennemsnitlig det samme Indtægtsniveau som før Krigen, men med det dobbelte Udgiftsniveau. Den højtærede Statsminister har staaet i Spidsen for en Regering, som i disse 10 Aar har gennemført en Skattestigning, saaledes at Landbruget i Dag sammenlignet med Forholdene før Krigen betaler 3—4 dobbelte Skatter, betaler de dobbelte Lønninger, betaler over 70 pCt. mere i Rente og betaler sine Udgifter efter et Prisniveau, der ligger 84 pCt. over, hvad det var dengang, samtidig med at Landbrugets Indtægter ligger paa samme Niveau som dengang. Og det er ikke en Udvikling, som skyldes en fri Prisudvikling; nej, det er en Udvikling, som man har gennemført ved Lov, ved ren og direkte Planøkonomi, en Udvikling, som Regeringen har sit fulde Ansvar for, og som Regeringen har gennemført ganske kynisk og maalbevidst.

Naar det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Ch. Petersen) ønskede, at jeg nærmere skulde begrunde min Udtalelse om, at det i Virkeligheden ikke er Undermejeristerne, som har ønsket dette, saa sagde jeg i første Instans, men skal gerne gentage det, at naar Undermejeristerne kun har deltaget med en Stemmeprocent paa 60, og naar kun 39,9 pCt. af Undermejeristerne er gaaet ind for dette Forslag, maa det være Bevis nok for, at det ikke er Undermejeristerne, som ønsker det. Og naar det ærede Medlem siger, at De samvirkende Fagforbund har ingen Indflydelse herpaa, maa jeg maaske henvise til, at det var først efter at Undermejeristerne havde indmeldt sig i Da samvirkende Fagforbund, at der kom Gang i Tingene. Det var først derefter, at man begyndte at ville forlange og diktere, og det var først derefter, de vanskelige Forhold opstod, som den højtærede Statsminister i Dag med Vemod i Stemmen beklager at man skal lovgive om. Det er det, der er Baggrunden, og det kan ikke nytte at paastaa, at det Lovforslag, vi her skal vedtage, skyldes et Krav og et Ønske fra Undermejeristerne; dette er fuldkommen urigtigt.

Statsministeren (Starming): Der er næppe nogen Anledning til at tage alvorligt de meget stærke Udtalelser, som det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch) fremsatte; det hænder jo nu og da, at en saadan Salve skal affyres.

Jeg har hverken frakendt det ærede Medlem eller andre Ansvarsfølelse, men jeg har sagt over for det ærede Medlems Raad om at se Tiden an og lade denne Sag gaa sin skæve Gang, at det havde jeg Ansvarsfølelse nok til ikke at ville gøre. Om det ærede Medlem har det eller ikke har det, har jeg ikke blandet mig i.

Naar det ærede Medlem talte om den haardhændede Behandling, Landbruget har været udsat for — øjensynlig ophidset ved, at den Kendsgerning var nævnt, at der ydes Støtte til Landbruget og er ydet det i mange Aar —, maa jeg dog sige, at i Sammenligning med, hvad Arbejderne har nydt af Bevaagenhed under Venstres Styre, tror jeg nok, at Landmændene af deres politiske Modstandere er blevet behandlet, som var de i Paradis. Der er virkelig gennemført mange Foranstaltninger, det kan jo ikke nægtes. Det kan godt være, at det ærede Medlem synes, de ikke er vidtgaende nok. I saa Henseende er han altsaa paa Højde med, hvad Bondepartiet mener. Ikke desto mindre er det en Kendsgerning, at der baade i kontante Tilskud, i Laan og i Reguleringsforanstaltninger til Fordel for Landbruget — til at begynde med var disse Reguleringsforanstaltninger jo netop afpasset efter de Ønsker, der fremsattes fra Venstre —, paa alle disse Omraader er ydet Landbruget en betragtelig Støtte, saaledes at det ikke synes helt urimeligt, naar ogsaa en Gruppe af Folk, der er beskæftiget hos Landbruget, mener, at de maa have Vilkaar, som dog nogenlunde nærmer sig menneskeværdige Vilkaar.

Naar det ærede Medlem ligefrem forsikrede, at Landbruget var i stor Armod, skal jeg ikke benægte, at det ærede Medlem kan kende saadanne, der er i Armod. Jeg kender mange fortærfelige Landmænd, der aldeles ikke giver Indtryk af at være i Armod. I hvert Fald viser Kendsgerningerne, at disse Aars politiske Gerning saa langt fra har trukket Landbrugets Økonomi nedad, som den dog er væsentlig forbedret. Hvis man tager Tiden fra 1932 til nu, altsaa fra det værste Kriseaar, da den store Verdenskrise for Alvor øvede sine Virkninger, og frem til det sidste Aars Regnskabsresultater, saa ved jo alle, at der er en betragtelig Opgang og Forbedring, som jeg kun kan ønske